

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ใช้แบบสำรวจครั้งเดียว (One – shot case study) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ทำการตอบแบบสอบถามเอง (Self-Administered Questionnaire)

ลักษณะประชากรที่ศึกษา

กลุ่มประชากรที่เป็นเป้าหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ บุคคลทั่วไปทั้งเพศชายและหญิงในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 15 – 35 ปี ซึ่งจากการสอบถามจากร้านหนังสือ ได้แก่ ร้านนายอินทร์ สาขาท่าพระจันทร์ ร้านป๊อปปูล่าส์ที่ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์บางแค พบว่ากลุ่มผู้อ่านที่สนใจเดินเข้ามาอ่านหรือซื้อส่วนใหญ่เป็นนักเรียนและนักศึกษา และบุคคลที่ทำงานแล้ว ผู้ศึกษาจึงเลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างดังกล่าวซึ่งเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 5,702,595 คน (“ประกาศสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง เรื่องจำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักรแยกเป็นกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ ตามทะเบียนราษฎร,” 2552)

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามหลักเกณฑ์การแปรผันร่วมกันระหว่างขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างกับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane

จำนวนประชากรกลุ่มบุคคลทั่วไปที่มีช่วงอายุ 15 – 35 ปี ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขตปทุมวันและเขตสีลม โดยศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 5,702,595 คน โดยผู้ศึกษาต้องการสุ่มตัวอย่างให้มีความคลาดเคลื่อนจากกลุ่มร้อยละ 5 (เท่ากับ 0.05) ผลการวิจัยครั้งนี้จึงมีระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 93 ตามสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยแทนค่า	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	=	ขนาดของประชากร
	e	=	ความคลาดเคลื่อน

แทนค่าตามสูตรได้ผลดังนี้

$$n = \frac{5,702,595}{1 + 5,702,595 (0.05)^2}$$

$$= 399.99 \quad \text{คน}$$

ดังนั้นการศึกษาค้างนี้ ผู้ศึกษาจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อ่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนว
ปาปารัซซี

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการเลือก
สถานที่ที่ทำการสุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครที่คาดว่ากลุ่มเป้าหมายเป็นบุคคลทั่วไปที่มีช่วง
อายุ 15 – 35 ปี ที่อ่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี ได้แก่ แฉงหนังสือในเซเว่นอีเลฟเว่นย่านสีลม
ร้านหนังสือนายอินทร์สาขาสยามสแควร์ ร้านนายอินทร์และร้านหนังสือซีเ็ดดสาขามานูญครอง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้างนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้
แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self
Administered) และแนะนำการตอบแบบสอบถามสำหรับบางรายที่มีข้อสงสัย โดยใช้ระยะเวลา
การเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึง 30 เมษายน 2553 รวมระยะเวลา 3 เดือน ทั้งนี้
แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามทั้งชนิดปลายเปิดและปลายปิด รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ

โดยแบ่งโครงสร้างเนื้อหาในแบบสอบถามเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ
สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพและรายได้ จำนวน 6 ข้อ เป็นแบบเอกตอบเพียงข้อเดียว (Multiple
choices)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซีซึ่งของ
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ความถี่ ระยะเวลาในการอ่านแต่ละครั้ง และคุณลักษณะในการอ่านสิ่งพิมพ์บันเทิง
แนวปาปารัซซี

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการจดจำของผู้อ่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี โดย
แบ่งกลุ่มคำถามออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี

คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและภาพข่าวดาราดำและคำถามที่เป็นองค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการประเมินความพึงพอใจของผู้อ่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี

ส่วนที่ 5 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้อ่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการทดสอบเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้ทดสอบแบบสอบถามที่สามารถวัดประเด็นต่าง ๆ การวัดภาษาที่ใช้วัดในแบบสอบถาม โดยนำไปทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเหมือนกันจำนวน 30 คน เพื่อนำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับทฤษฎีแนวความคิดและวัตถุประสงค์ ก่อนเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลจากภาคสนามจริง ดังนี้

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและนำแบบสอบถามมาแก้ไขให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์และสื่อความหมายให้เข้าใจได้ตรงกัน

2. ตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม จากผลการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ซึ่งจากการคำนวณหาค่าความน่าเชื่อถือโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ได้ค่า (=0.9472) ถือว่ามีความน่าเชื่อถือสูง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาสามารถแจกแจงตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาตามสมมติฐานการศึกษาดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ที่อ่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซีในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้อ่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซีในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซีในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซีมีความสัมพันธ์ต่อการจดจำของผู้่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซีในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม คือ การจดจำของผู้่านต่อคุณลักษณะต่าง ๆ ของสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซีมีความสัมพันธ์ต่อการประเมินความพึงพอใจของผู้่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซีในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม คือ การประเมินความพึงพอใจของผู้่านต่อคุณลักษณะต่าง ๆ ของสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี

การวัดค่าตัวแปร

วัตถุประสงค์ของการศึกษารั้งนี้เพื่อเป็นการศึกษาพฤติกรรมจากกลุ่มตัวอย่างผู้่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซีในเขตกรุงเทพมหานคร การวัดค่าตัวแปรนี้เป็นการวัดค่าโดยใช้แบบสอบถาม มีวิธีการดังต่อไปนี้

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ผู้วิจัยแบ่งข้อมูลทางประชากรศาสตร์ออกเป็นกลุ่มดังนี้

1.1 เพศ ของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 เพศชาย

กลุ่มที่ 2 เพศหญิง

1.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 อายุ 15–24 ปี

กลุ่มที่ 2 อายุ 25–35 ปี

1.3 สถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 โสด

กลุ่มที่ 2 แยกกันอยู่

กลุ่มที่ 3 สมรส

กลุ่มที่ 4 หม้าย

1.4 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 มัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มที่ 2 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.

กลุ่มที่ 3 อนุปริญญา / ปวส.

กลุ่มที่ 4 ปริญญาตรี

กลุ่มที่ 5 สูงกว่าปริญญาตรี

1.5 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 นักเรียน / นักศึกษา

กลุ่มที่ 2 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มที่ 3 พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง

กลุ่มที่ 4 ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัว

กลุ่มที่ 5 อาชีพอิสระ เช่น หมอ นักออกแบบ

กลุ่มที่ 6 แม่บ้าน

1.6 รายได้ของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 น้อยกว่า 10,000 บาท

กลุ่มที่ 2 มากกว่า 10,000-15,000 บาท

กลุ่มที่ 3 มากกว่า 15,000-20,000 บาท

กลุ่มที่ 4 มากกว่า 20,000-30,000 บาท

กลุ่มที่ 5 มากกว่า 30,000-40,000 บาท

กลุ่มที่ 6 มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป

2. การวัดพฤติกรรมพฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บนแท็บเล็ต

2.1 ท่านพบเห็นหรือรู้จักสิ่งพิมพ์บนแท็บเล็ตครั้งแรกจากที่ใด

การวางจำหน่ายที่ร้านหรือแผงหนังสือ

สถานที่ทำงาน / ห้องสมุด / สถานที่บริการต่าง ๆ เช่น ร้านเสริมสวย

โฆษณาตามสื่อต่าง ๆ

เพื่อนแนะนำ

2.2 ผู้วิจัยจะวัดระยะเวลาการอ่านสิ่งพิมพ์บนเท็งแนวปาปารัซซีมาแล้ว ดังนี้

2-3 ปี ค่าคะแนน 4

1-2 ปี ค่าคะแนน 3

6 เดือน-1 ปี ค่าคะแนน 2

ต่ำกว่า 6 เดือน ค่าคะแนน 1

2.3 ท่านอ่านสิ่งพิมพ์บนแท่งแนวปาปารัซซ์ฉบับใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กอสสิปสตาร์

ឡប់ឡប់

ดาราเดลิรายวัน

สยามดารา

Oops

สตาร์นิวส์

มายาแซนแนล

OK

สตาร์คลิป

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2.4 กรณีที่ซื้อสิ่งพิมพ์บนเว็บแนวปาปารัสซี่ ท่านเลือกซื้อในช่วงเวลาใด

ตามกำหนดวางแผน

หลังวางแผง 1 สัปดาห์

ข้อนี้มีข่าวคราวที่ชื่นชอบ

ไม่แน่นอนแล้วแต่โอกาส

2.5 ท่านมักเลือกซื้อสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัซซี

รายงานเพราะได้ข่าวสดใหม่และรวดเร็ว

รายนาม

รายเดือน

ไม่แน่นอนจนแล้วแต่โอกาส

2.6 ผู้วิจัยจะวัดความถี่ในการอ่านสิ่งพิมพ์บันเทิงแนวปาปารัชชี ดังนี้

เกือบทุกวัน ค่าคะแนน 5

มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน ค่าคะแนน 4

อ่านผ่าน ๆ แต่อ่านทุกคอลัมน์และทุกฉบับ ค่าคะแนน 3

อ่านบางคอลัมน์และบางฉบับที่สนใจ ค่าคะแนน 2

อ่านทั้งเล่ม ทุกฉบับอย่างสนใจ ค่าคะแนน 1

3. การวัดการจดจำของผู้่านสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซี โดยจัดแบ่งระดับการจดจำที่มีต่อเนื้อหาสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซีออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซี ด้านเนื้อหาและภาพ และด้านองค์ประกอบอื่น ๆ

ระดับการวัดการประเมินความพึงพอใจ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

การจดจำมากที่สุด ค่าคะแนน 5

การจดจำมาก ค่าคะแนน 4

การจดจำปานกลาง ค่าคะแนน 3

การจดจำน้อย ค่าคะแนน 2

การจดจำน้อยที่สุด ค่าคะแนน 1

ระดับคะแนนเฉลี่ย ความหมาย

4.21-5.00 การจดจำได้มากที่สุด

3.41-4.20 การจดจำได้มาก

2.61-3.40 การจดจำได้ปานกลาง

1.81-2.60 การจดจำได้น้อย

1.00-1.80 การจดจำได้น้อยที่สุด

4. การวัดการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเนื้อหาสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซี โดยจัดแบ่งระดับการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเนื้อหาสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซีออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านปก ด้านเนื้อหา ด้านรูปภาพ ด้านโฆษณา ด้านกระดาษ ด้านขนาดรูปเล่ม และด้านราคา

ระดับการวัดการประเมินความพึงพอใจ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด ค่าคะแนน 5

พึงพอใจมาก ค่าคะแนน 4

พึงพอใจปานกลาง ค่าคะแนน 3

พึงพอใจน้อย ค่าคะแนน 2

พึงพอใจน้อยที่สุด ค่าคะแนน 1

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21-5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.41-4.20	พึงพอใจมาก
2.61-3.40	พึงพอใจปานกลาง
1.81-2.60	พึงพอใจน้อย
1.00-1.80	พึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาข้อมูล (Descriptive Statistics) เป็นการหาค่าสถิติพื้นฐาน ในรูปแบบของค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยในการพรรณนาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้อ่านที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซี
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Interferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์ความสำคัญระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi- Square) ได้แก่ สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซีที่มีความสัมพันธ์ต่อการจดจำของผู้อ่านสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซี และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) ได้แก่ สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซีที่มีความสัมพันธ์ต่อการประเมินความพึงพอใจของผู้อ่านที่มีต่อสิ่งพิมพ์บนเทงแนวปาปารัซซี